

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/310/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312220279
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1312220279.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: T. Z., B.. X.X.XXXX, X. P. X., X. X, zast. Mgr. Viktorom Karelom, advokátom v Bratislave, Hálkova 32, proti odporkyniam: X/ Y.. P.H. Y., B.. XX.X.XXXX, X/ T.. P. Y.C., B.. XX.XX.XXXX, X/ T.. W. Y., B.. X.X.XXXX, P. X. P. X., L. P. XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 13. februára 2014 č.k. 14C/232/2012-115 v spojení s opravným uznesením rovnakého súdu zo dňa 23. apríla 2014 č.k. 14C/232/2012-148 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i** a prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom v znení opravného uznesenia zamietol návrh navrhovateľky (deklaratórne určenie vlastníctva nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľnosti Správy katastra pre hlavné mesto U. X. na I. Č.. XXXX, W.. Ú.. B. T.) voči odporkyni 1/, konanie voči odporkyniam 2/ a 3/ zastavil, súčasne odporkyniam 1/ až 3/ náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľka s odporkyňou 1/ uzavreli dňa 11.11.2003 darovaciu zmluvu, ktorou navrhovateľka previedla na odporkyňu 1/ nehnuteľnosti v kat. úz. B. T., C. X. N. - rodinný dom, súpisné číslo XXXX, postavený na parcele č. XXXXX/X, a pozemky, parcela Č.. XXXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXX m², parcela Č.. XXXXX/X - záhrady o výmere XXX m². Súčasne navrhovateľka a odporkyňa 1/ uzavreli zmluvu o zriadení vecného bremena, ktorou sa odporkyňa 1/ zaviazala umožniť navrhovateľke užívanie darovaných nehnuteľností a podľa zaopatrovacej zmluvy z rovnakého dňa sa odporkyňa 1/ zaviazala vykonať ešte pred vkladom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na vlastné náklady rekonštrukciu rodinného domu navrhovateľky, v prípade potreby a podľa vlastných možností navrhovateľku osobne doopatrovať alebo jej pre tento účel zabezpečiť kvalifikovanú opatrovatelku, po smrti navrhovateľky jej vystrojiť podľa jej vierovyznania dôstojný pohreb, prevzala záväzok platiť úhrady za hrobové miesto a udržiavať hrob upravený.

Podľa navrhovateľky uvedené plnenia boli dojednané ako protiplnenia za prevod vlastníckeho práva k predmetu daru, majú evidentný majetkový charakter, sú finančne vyjadriteľné a z tohto dôvodu nespĺňa darovacia zmluva ako právny úkon neoddeliteľný a vzájomne previazaný so zaopatrovacou zmluvou zákonné náležitosti darovacej zmluvy, ktorou je jej bezodplatnosť a dobrovoľnosť darovania. Navrhovateľka má za to, že darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena zo dňa 11.11.2003 je absolútne neplatná, nakoľko svojim obsahom odporuje zákonu, pretože je bezodplatná a dobrovoľná a zaopatrovaciu zmluvu zo dňa 11.11.2003 nie je možné od darovacej zmluvy oddeliť, preto sú obidve zmluvy neplatné ako celok a nimi zamýšľané právne účinky nemohli nikdy nastať. Neplatnosť darovacej zmluvy odôvodňuje tým, že bezodplatnosť darovacej zmluvy je splnená vtedy, ak obdarovanému nevzniká nijaká právna povinnosť poskytnúť za dar majetkovú hodnotu vyjadriteľnú v peniazoch a táto podmienka v predmetnej darovacej zmluve splnená nebola.

Odporkyne 1/ až 3/ namietali nedostatok pasívnej legitimácie odporkyne 1/ v konaní, tiež, že návrh súd nemôže prejednať a rozhodnúť o ňom, pretože tomu bráni prekážka rozhodnutej veci /§ 159 ods. 3

O.s.p./.. Odporkyne uviedli, že pasívnu legitimáciu majú len odporkyne 2/ a 3/, pretože len im svedčí zápis vlastníckeho práva k prejednáványm nehnuteľnostiam. Odporkyňa 1/ nie je v súčasnosti v katastri nehnuteľností vedená ako vlastníčka, resp. spoluvlastníčka týchto nehnuteľností, preto nie je pasívne legitimovaná na konanie o tomto návrhu.

Z listu vlastníctva Č.. XXXX pre kat. Ú.Z.. B. T., obec X.-T..Č.. B. T. súd zistil, že ku dňu podania návrhu na súd už boli spoluvlastníkmi prejednávanych nehnuteľností odporkyne 2/ a 3/, každá v 1, na základe darovacej zmluvy V-161/2005 z 15.03.2006. Navrhovateľka nie je na liste vlastníctva vedená ako ich vlastník, v tomto konaní teda nie je pasívne vecne legitimovaná, preto súd návrh voči nej zamietol.

Existenciu prekážky rozsúdenej veci vyvodzovali odporkyne zo skutočnosti, že konaniu v predmetnej veci predchádzalo konanie Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 15C/23/2005, v ktorom súd meritórne rozhodol rozsudkom zo dňa 30.03.2011, sp. zn. 15C/23/2005 - 396, ktorého prvé dva výroky nadobudli právoplatnosť dňa 24.04.2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/5/2012 - 457 zo dňa 04.04.2012. Zostávajúce dva výroky rozsudku Okresného súdu Bratislava III, ktoré neboli napadnuté odvolaním, nadobudli právoplatnosť 07.07.2011. V konaní sp. zn. 15C/23/2005, sa T. Z. ako navrhovateľka pôvodne domáhala voči odporkyni JUDr. Viere Jurkovičovej vydania nehnuteľností, ktoré boli predmetom daru. Odporkyňa podala vzájomný návrh na určenie, že právny úkon navrhovateľky T. Z. - žiadosť o vrátenie daru z darovacej zmluvy podpísanej dňa 11.11.2003 - je neplatný. Neskôr navrhovateľka zmenila pôvodný návrh o vrátenie (vydanie) daru na návrh o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Tiež navrhla, aby súd pripustil, aby do konania na strane odporcov pristúpili dcéry odporkyne P. Y.Č. a W. Y. a voči pôvodnej odporkyni vzala návrh späť. Podľa zmeneného petitu mal súd rozsudkom určiť, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou darovaných nehnuteľností zapísaných na I. Č.. XXX.

Prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 30.03.2011 č.k. 15C 23/2005-396 návrh navrhovateľky na určenie, že ona je výlučnou vlastníčkou darovaných nehnuteľností zamietol a odvolací súd tento rozsudok potvrdil s tým, že „obidve zmluvy, tj. darovacia aj zaopatrovacia zmluva, obidve uzavreté dňa 11.11.2003, sú platné právne úkony“. V tomto konaní (o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam) bola navrhovateľkou T.na Z. a odporkyne T. P. Y. a T. W. Y.. Navrhovateľka svoj návrh odôvodňovala tým, že odporkyňa 1/ si riadne neplnila svoje povinnosti voči nej a hrubo porušila dobré mravy /§ 39 OZ/, nárok opierala aj o § 630 OZ /vrátenie daru/. Navrhovateľka sa v konaní vedenom na prvostupňovom súde pod sp. zn. 15C 64/2012 domáhala obnovy konania - veci vedenej pod sp. zn. 15C 23/2005. Uznesením zo dňa 12.09.2012, potvrdeným odvolacím súdom, súd návrh navrhovateľky zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2013.

V prejednávanej veci navrhovateľka žiadala, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom darovaných nehnuteľností, ale odôvodňovala to neplatnosťou darovacej zmluvy z dôvodu, že darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena a zaopatrovaciu zmluvu nemožno od seba oddeliť, že darovacia zmluva bola dojednaná so záväzkom obdarovaného poskytnúť darcovi protiplnenie za predmet daru vo forme práva bezodplatného dožitia v darovaných nehnuteľnostiach ako aj plnenia podľa čl. III zaopatrovacej zmluvy majú nepochybne majetkovú hodnotu, ktorá je vyjadriteľná v peniazoch, preto je darovacia zmluva absolútne neplatná v dôsledku absencie podmienky darovacej zmluvy - bezodplatnosti. Listom zo dňa 25.01.2005 navrhovateľka odporkyni 1/ oznámila okamžité odstúpenie od zaopatrovacej zmluvy zo dňa 11.11.2003.

Súd prvého stupňa konštatoval, že záväznosť rozhodnutí súdu a s ňou súvisiaca stabilita právnych pomerov vyžaduje, aby sa o veciach už právoplatne rozhodnutých nekonalo a nerozhodovalo znovu. Najvyšší súd opakovane vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že nie je možné žalovať znova na základe toho istého skutku z iných právnych dôvodov. Skutok vymedzený v žalobe je popisom hmotnoprávnej reality, od ktorej navrhovateľka odvodzuje žalobný petit, a nie procesným pojmom. Je súčasťou objektívnej reality, preto sa v návrhu vyžaduje, aby skutok bol popísaný ako jednota objektívnych a zároveň právne významných príčin a následkov.

Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí priamo zo zákona (ex lege) a to od začiatku (ex tunc), a to i bez ohľadu na to, či sa jej neplatnosti niekto dovolal. Súd prihliada na absolútnu neplatnosť právneho úkonu i bez návrhu t.j. z úradnej povinnosti a účastník v takomto prípade nemusí tvrdiť a namietat neplatnosť takéhoto úkonu, lebo súd je povinný skúmať všetky dôvody absolútnej neplatnosti. Znamená to, že ak konkrétny dôvod absolútnej neplatnosti v konaní nie je tvrdený a ani nijako v konaní nevyjde najavo, nie je dôvod preto, aby súd po takýchto okolnostiach z vlastnej iniciatívy pátral a nahradzoval tak v sporovom konaní zákonom predpokladanú aktivitu účastníkov. Prekážka rozhodnutej veci predpokladá totožnosť osôb, ktoré boli účastníkmi konania, ako aj totožnosť predmetu sporu, pričom prekážku rozsúdenej veci tvorí len v takom rozsahu, v akom sa o uplatnenom nároku rozhodlo. Prekážka rozhodnutej veci vylučujúca možnosť vec znovu prerokovať znamená, že právoplatné rozhodnutie o veci

musí reálne existovať. V tomto konaní ide o ten istý nárok, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté (určenie vlastníctva k darovaným nehnuteľnostiam), tých istých účastníkov. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak (Uznesenie NS SR 5 Cdo 120/2009).

Právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 15C 23/2005 zo dňa

30.03.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co 5/2012-457 zo dňa 04.04.2012 vydaný v konaní o určenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam vytvoril prekážku veci právoplatne rozhodnutej v konaní o určenie vlastníctva v prejednávanej veci. Súd prvého stupňa mal v konaní preukázané, že v danom prípade sa jedná o res iudicata, nakoľko sa rovnako ako v konaní sp. zn. 15C 23/2005 jedná o rovnakých účastníkov konania, rovnaký nárok navrhovateľky, opiera sa o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu, pričom v konaní sp. zn. 15C 23/2005 súd záväzne posúdil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, Krajský súd v Bratislave posudzoval aj otázku absolútnej a relatívnej neplatnosti oboch zmlúv /v odvolaní boli namietané/, ktoré posúdil ako platné. Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III č.k. 15C 23/2005-396 zo dňa 30.03.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co 5/2012-457 zo dňa 04.04.2012 je právoplatné, čiže sú splnené všetky predpoklady pre res iudicata. So zreteľom na vyššie uvedené súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 103, 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p. konanie voči odporkyniam 2/ a 3/ zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešným odporkyniam náhradu trov konania nepriznal, lebo ju vyslovene nežiadali.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa zastavenia konania vo vzťahu voči odporkyniam 2/ a 3/ a v časti náhrady trov konania týchto podala včas odvolanie navrhovateľka namietajúc, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci - nesprávne právne posúdenie existencie prekážky veci rozhodnutej, ako aj z dôvodu odňatia možnosti navrhovateľky konať pred súdom, keď právnemu zástupcovi navrhovateľky nebolo umožnené oboznámiť sa a zaujať stanovisko k novým skutočnostiam v rozsiahlom vyjadrení odporkýň, doručeného právnemu zástupcovi navrhovateľky na pojednávaní, kedy aj bolo vo veci rozhodnuté. Navrhovateľka nesúhlasila s názorom, že v prípade nového návrhu ide o rovnaký skutkový stav, od ktorého navrhovateľka odvodzuje žalobný petit, ako v právoplatne skončenom spore vedenom pod sp. zn. 15C/23/2005. V tomto pôvodnom spore sa navrhovateľka domáha spočiatku vrátenia daru, až na základe zápisu zmien ohľadne práv k darovaným nehnuteľnostiam bola navrhovateľka v priebehu konania nútená zmeniť návrh a domáhať sa určenia vlastníckeho práva k predmetu darovania. Navrhovateľka však zmenu žalobného návrhu neodôvodňovala žiadnymi inými skutkovými tvrdeniami resp. inými skutočnosťami, naďalej sa domáhala určenia vlastníctva poukazujúc na ustanovenie § 630 O.z. Absolútnu neplatnosť darovacej zmluvy v spojení so zmluvou zaopatrovacou podľa ust. § 39 O.z. z dôvodu absencie základných náležitostí darovacej zmluvy, ktorými sú bezodplatnosť a dobrovoľnosť darovania neboli v priebehu predchádzajúceho konania navrhovateľkou vôbec namietané. Aj súd prvého stupňa v pôvodnom konaní zamietol určovaciu žalobu navrhovateľky bez toho, aby záväzne posúdil platnosť darovacej zmluvy a zaopatrovacej zmluvy, keďže rozhodol výlučne na základe formálnych nedostatkov výzvy na vrátenie daru. Až v priebehu odvolacieho konania voči skoršiemu prvostupňovému rozsudku (po uplynutí lehoty na odvolanie) navrhovateľka zastúpená novou právnu zástupkyňou uviedla nové odvolacie argumenty, spočívajúce v existencii tiesne navrhovateľky pri uzatváraní darovacej zmluvy a zaopatrovacej zmluvy, v uvedení navrhovateľky do omylu pri uzatváraní týchto odporkyňou 1/, v obchádzaní zákona kvalifikovanom v ust. § 39 O.z., v simulácii spočívajúcej v zastretí právneho úkonu iným právnym úkonom podľa § 41a O.z., ako aj v nezrozumiteľnosti právneho úkonu - darovacej zmluvy, absencii vážnosti, dobrovoľnosti a určitosti podľa § 37 O.z. Napriek týmto novým dôvodom navrhovateľka nespochybňovala bezodplatnosť a dobrovoľnosť darovania v prospech odporkyne 1/. Aj z potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že navrhovateľka sa návrhom na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam domáhala určenia práva výlučne na základe naplnenia podmienok na vrátenie daru pre hrubé porušenie dobrých mravov resp. z dôvodov doplnených po uplynutí lehoty na podanie odvolania, teda išlo o odvolacie dôvody neprípustné v zmysle ustanovenia § 205 ods. 3 O.s.p., ktorými sa odvolací súd nemal vôbec zaoberať. Napriek skutočnosti, že sa odvolací súd zaoberal aj rozširujúcimi a doplňujúcimi dôvodmi namietanými po lehote na podanie odvolania, k týmto dôvodom nezaujal vo svojom rozhodnutí záväzné právne stanovisko, absolútnu a relatívnu neplatnosť darovacej a zaopatrovacej zmluvy posúdil odvolací súd záväzne len s ohľadom na ust. § 37 O.z. a čiastočne s ohľadom na ust. § 39 O.z., pričom rozhodnutie prvostupňového súdu vo vzťahu k odporkyni 2/ a 3/ potvrdil predovšetkým na základe posúdenia správania sa odporkyne 1/ k navrhovateľke, v súlade s dobrými mravmi pre naplnenie dôvodu na vrátenie daru pri hrubom porušení dobrých mravov obdarovanou. S poukazom na vyššie uvedené podľa navrhovateľky nemôže byť v aktuálne vedenom

konaní daná prekážka postupu súdu brániaca prejednaniu veci, ktorou je právoplatné rozhodnutie súdu, ktorá prekážka by v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. bola daná len v prípade, ak by v pôvodnom konaní prvostupňový alebo odvolací súd záväzne posúdili platnosť darovacej zmluvy s ohľadom na tvrdenú odplatnosť a dobrovoľnosť darovania, a takéto posúdenie by pojali do svojho rozhodnutia. Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhovateľka navrhla buď zrušenie napadnutej časti rozsudku súdu prvého stupňa a vrátenie veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie alebo zmenu tejto časti rozsudku a vyhovie návrhu navrhovateľky celkom.

Odporkyne vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhli napadnutú časť rozsudku súdu prvého stupňa potvrdiť z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Odvolací súd prejednal vec v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., keď dospel k záveru, že odvolaním napadnutá časť rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie voči odporkyniam 2/ a 3/ zastavené pre existenciu prekážky veci rozhodnutej, vecne správna nie je.

Podľa § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak. Za východiskovú otázku pre posúdenie, či boli splnené predpoklady pre zastavenie konania z dôvodu prekážky veci už rozhodnutej, treba označiť skutočnosť, či ide o rovnaké veci, keď vo veci samej nebol uplatnený totožný nárok. Za rovnakú vec nie je možné považovať, pokiaľ chýba aj len jeden znak totožnosti.

Ak ide o rozhodnutie o určovacej žalobe (§ 80 písm. c/ O.s.p.), pre posúdenie toho, či skoršie rozhodnutie zakladá prekážku rozsúdenej veci, bude rozhodujúci aj právny stav záväzne určený jeho obsahom. Ak rozhodnutie vyznie tak, že podľa neho právo alebo právny vzťah, prípadne povinnosť existuje (neexistuje), je tým daná prekážka *res iudicata* novou určovacou žalobou. Ak ale určovacia žaloba bola zamietnutá bez toho, aby súd záväzne posúdil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi, nejde o rozhodnutie, ktoré by zakladalo prekážku rozsúdenej veci podľa § 159 ods. 3 O.s.p.

O taký prípad ide aj v súdnej veci, keď rozsudkom súdu prvého stupňa zo dňa 30.03.2011 č.k. 15C/23/2005-396 bol návrh navrhovateľky na určenie, že je výlučnou vlastníčkou darovaných nehnuteľností, zamietnutý a odvolací súd rozsudkom zo dňa 04.04.2012 č.k. 2Co/5/2012-457 tento rozsudok potvrdil, pričom vychádzal najmä z preukázania naplnenia podmienok pre vrátenie daru z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov. Pokiaľ sa odvolací súd zaoberal aj rozširujúcimi a doplňujúcimi dôvodmi (namietanými po lehote na podanie odvolania), k týmto dôvodom nezaujal vo svojom rozhodnutí záväzné právne stanovisko, absolútnu a relatívnu neplatnosť darovacej a zaopatrovacej zmluvy posúdil odvolací súd záväzne len s ohľadom na ust. § 37 O.z. a čiastočne s ohľadom na ust. § 39 O.z. Absolútna neplatnosť darovacej zmluvy v spojení so zmluvou zaopatrovacou podľa ust. § 39 O.z. z dôvodu absencie základných náležitostí darovacej zmluvy, ktorými sú bezodplatnosť a dobrovoľnosť darovania neboli v priebehu predchádzajúceho konania navrhovateľkou vôbec namietané, neboli (a ani byť nemohli) konajúcimi súdmi posúdené vo vzťahu k uplatnenému nároku. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku), pričom práve skutkové tvrdenia odôvodňujúce uplatnený nárok v konaní vedenom na prvostupňovom súde pod sp. zn. 15C/23/2005 a teraz v aktuálne prebiehajúcom konaní sú rozdielne.

Ak súd tvrdené právo na základe skutočností teraz uvedených v žalobe v skoršom konaní neskúmal, nemožno považovať skorší rozsudok súdu prvého stupňa za také rozhodnutie vo veci, ktoré by bránilo prejednaniu novej žaloby o určenie vlastníckeho práva k rovnakej nehnuteľnosti. Odvolaciemu súdu

potom neostalo, než rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa zastavenia konania a trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľkou a odporkyňami 2/ a 3/ zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. a vec v zrušenom rozsahu vrátiť prvostupňovému súdu podľa § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie.